Dosar nr. 1-9/2024
PIGD 1-19124268-15-1-29072019
(cauza penală nr. 2019150238)

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

14 mai 2024 **municipiul Cahul**

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președinte de ședință, judecător Inga Gorlenco
Grefierului Daniela Jorovlea, Evelina Vrancean

Cu participarea:
Procuror în Procuratura raionului Cahul, Viorica Marga
Apărătorului inculpatului, avocat Victoria Palencu
Părții vătămate Bîrca Ion *****
În lipsa:
Inculpatului Cristea Valerian Gheorghi, oficial anunțat în căutare

a judecat în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, în procedură generală, cauza penală de învinuirea lui

Cristea Valerian ***,** născut la *****, IDNP *****, locuitorul satului *****, *****, cu studii medii incomplete, şomer, anterior judecat, cetăţean al Republicii Moldova

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal,

Date cu referire la cauza penală şi examinarea acesteia.
Cauza penală a parvenit în instanţă la data de 05 ianuarie 2024 și a fost examinată la data de 14 mai 2024.

Procurorul în Procuratura raionului Cahul, Viorica Marga în dezbaterile judiciare, a solicitat a-l recunoaște vinovat pe Cristea Valerian ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, fără stabilirea pedepsei în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.
Apărătorul inculpatului, avocatul Victoria Palencu, în dezbateri judiciare, a solicitat liberarea de răspundere penală a inculpatului Cristea Valerian *****în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.
Partea vătămată Bîrca Ion ***** a susținut poziția procurorului.
Urmare a examinării cauzei penale şi a probatoriului administrat de părţi, cercetat în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

c o n s t a t ă :

Fapta prejudiciabilă constatată.

Cristea Valerian *****la începutul lunii martie 2019 de comun acord şi prin înţelegere prealabilă cu alte persoane, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, în privința cărora cauza penală a fost disjungată, au pătruns pe ascuns în curtea domiciliului lui Bîrca Ion *****, amplasat în satul ***** ***** de unde în mod ascuns a sustras 200 m de ţevi metalice, 100 m de ţevi din metal zincat, 18 m de ţevi din inox şi metal uzat, cauzându-i lui Bîrca Ion *****, paguba materială în proporţii considerabile în sumă totală de 30 000 lei.

Prin acţiunile sale intenţionate Cristea Valerian ***** a comis infracţiunea prevăzută de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal, cu semnele de calificare *Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârşit de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuinţă, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.*

Procedura de examinare a cauzei penale.

În ședința de judecată, inculpatul Cristea Valerian ***** s-a eschivat de la prezentarea sa, motiv pentru care, instanța, prin încheierea din 08.02.2024 a fost dispusă anunțarea în căutare a inculpatului, din motivele neprezentării neîntemeiate în ședințele de judecată, fiind anexată încheierea la duplicatul dosarului de căutare *****(intentat în baza încheierii din 22.02.2022).

Instanța de judecată notează că chiar dacă inculpatul a cunoscut că cauza penală este expediată în adresa instanței de judecată, totuși a opinat să se eschiveze de la prezentarea în instanță, iar în aceste condiții instanța a constatat, că Cristea Valerian ***** a renunțat în mod tacit, dar totodată vădit la exercitarea dreptului său de a mai apărea în fața instanței şi de a se apăra personal, continuând să se sustragă de la judecată şi în aceste condiții, aplicând prevederile art. 321 alin. (6) din Codul de procedură penală, instanța a dispus, de a continua examinarea cauzei penale în absența acuzatului vizat supra, care este anunțat în căutare.

În susținerea acestor concluzii, se prezintă a fi esențial de invocat doctrina penală și jurisprudența CEDO în acest sens, ori principiul contradictorialității privește mai multe aspecte, printre care și prezența personală a inculpatului la judecată. În procesele penale, prezența celui trimis în judecată la dezbaterea cauzei este un element esențial al asigurării principiului contradictorialității și al unui proces echitabil, în general.

Or, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa, că posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”, toate acestea fiind de neconceput fără prezența sa.

Astfel, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punct de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție.

Spre exemplu, pe cazul Mihaes împotriva Franţei din 25 mai 1998, cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea.

În aceste condiții, Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

În cazul Kattan împotriva România din 21 ianuarie 2014, Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind încălcarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil, a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, este vorba despre o conduită procesuală culpabilă a persoanei.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă. Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța.

În aceste circumstanțe, se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpa, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

În aceste condiții, instanța argumentează prin faptul că în faza judecării cauzei, inculpatul a fost notificat privind desfășurarea ședințelor de judecată, însă acesta a continuat să se eschiveze şi a refuzat să se prezinte, fără să mai informeze instanța despre motivele neprezentării sau despre schimbarea domiciliului său.

Din argumentele indicate supra, instanța conchide că inculpatul, intenționat se eschivează să se prezinte în ședințele de judecată, or având obligația într-o situație de a se prezenta la cercetarea cazului privind învinuirea adusă acestora, iar în alt aspect, de a informa instanța privind schimbarea domiciliului său, a ignorat cerințele enunțate, care sunt prevăzute de art. 66 alin. (5), pct. 1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia inculpatului este obligat să se prezinte la citarea instanței sau ale art. 238 alin. (31) din același cod, din care reiese că inculpatul are obligația de a informa, în termen de cel mult 3 zile, instanța de judecată despre schimbarea domiciliului, prevederi despre care inculpatul a fost informați inclusiv anterior la faza urmăririi penale, cu ocazia înaintării învinuirii sale şi audierii, dar şi prin efectul legii, a cărei efect public se extinde şi în privința lui Cristea Valerian ***** în lumina principiului unanim recunoscut nemo censetur ignorare legem (care presupune că necunoașterea sau cunoașterea greșită a legii, nu înlătură obligația persoanelor de a se conforma legii).

Astfel, instanța reiterează că o procedură care se desfășoară în absența inculpatului nu este în sine incompatibilă cu art. 6 din Convenție, fiind produsă o denegare de justiție doar atunci când asupra cauzei unui individ condamnat in absentia, se va pronunța o instanță, fără ca acesta să fie audiat cu privire la temeinicia acuzației în fapt şi în drept sau atunci când nu s-a stabilit că acesta a renunțat la dreptul său de a se prezenta şi de a se apăra ori că a avut intenția de a se sustrage de la justiție [Sejdovic împotriva Italiei (MC), par. 82].

La caz, instanța a constatat întemeiat atât faptul, cât şi intenția certă a inculpatului atât de a se eschiva de la prezentarea în instanță, cât și de renunțare la participare în ședințele de judecată, precum şi de manifestare a unui vădit dezinteres fața de desfășurarea procesului penal de acuzare a sa, iar în opinia instanței, dreptul la un proces echitabil al acuzatului nu a fost astfel afectat, or Cristea Valerian ***** pe tot parcursul procesului penal a fost asistat de apărător profesionist, desemnat în acest sens, în privința căruia nu au fost reținute obiecții

De către partea acuzării au fost administrate următoarele probe susținerea acuzațiilor formulate în privința lui Cristea Valerian *****:

Partea vătămată Bîrca Ion în ședința de judecată a declarat că locuiește în satul *****, *****, domiciliul său este casă de locuit. În 2019 a fost în România pentru 3-4 zile și în perioada cât a fost plecat, a rugat pe cineva să supravegheze casa. Când a revenit din România, a depistat că lipsesc țevi de metal și metal diferit, de diferite diametre, metal zinc și inox. Aceste metale erau depozitate în ogradă, lângă gard. Nu a fost sustras tot metalul. A evaluat, la acel moment prejudiciul material la suma de 30 000 de lei. S-a adresat la organele de poliție, poliția a găsit țevile, dar nu i-au fost returnate. De la poliție a aflat că metalul a fost sustras de către Colodeev și Cristea, dar metalul a fost vîndut la fier uzat. Colodeev anterior a locuit în casa lui. Colodeev nu i-a achitat nimic din prejudiciul material. Nu l-a văzut niciodată pe Cristea Valerian. Nimeni din rudele lui Cristea Valerian nu s-a adresat pentru a achita prejudiciul material.

Martorul acuzării Suhainschi Ion a declarat în cadrul ședinței de judecată că pe inculpat nu-l cunoaște, pe Colodeev Andrei îl cunoaște. A avut automobil de model „***** *****„ cu numărul de înmatriculare *****. Colodeev l-a sunat și s-a dus cu el la poligon și ei au încărcat țevi, nu știe cîte erau. Colodeev Andrei i-a spus că a găsit 20-25 de țevi. Țevile le-a dus la Brăileanu Viorel la metal uzat, a descărcat metalul, Colodeev Andrei era cu un băiat de statură mai mică și mai tânăr comparativ cu Colodeev. Pentru faptul că a dus metalul a fost achitat. Din câte a înțeles, al doilea tânăr era fratele lui Colodeev Andrei, a aflat asta în ședința de judecată. Pe Colodeev l-a cunoscut atunci când i-a dus țevile de metal. Din motiv că acel tânăr semăna cu Colodeev crede că a fost fratele acestuia.

Martorul acuzării Drăgan Andrei Andrei şi Brăileanu Viorel Dumitru în ședința de judecată nu s-au prezentat, Inspectoratul de Poliție fiind în imposibilitate să execute aducerile silite dispuse de procuror pe motiv că nu a putut stabili locul aflării acestora, iar ca urmare, procurorul a renunţat la această probă, iar în temeiul art. 328 Cod de procedură penală, instanța de judecată a admis renunţul de la această probă şi a dispus neexaminarea acestei probe din motiv că partea apărării nu a solicitat examinarea ei.

Totodată de către organul de urmărire penală au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii, după cum urmează din următoarele mijloace de probă acumulate la faza urmăririi penale și examinate în şedinţa de judecată:

Cererea lui Bîrca Ion înregistrată în IP Cahul la 13.03.2019 prin care a solicitat să fie luate măsuri cu persoanele necunoscute care în primele două săptămîni ale lunii martie 2019 i-au sustras din domiciliul lui mai multe ţevi de diferite diametre şi metal uzat. /f.d. 4/.

Proces-verbal de cercetare la faţa locului din 13.03.201921.04.2019 şi tabelul foto cu 4 imagini unde a fost cercetat locul de unde au fost sustrase ţevile şi anume domiciliul lui Bîrca Ion de pe *****. /f.d. 5-6/.

Proces-verbal de cercetare la faţa locului din 15.07.2019 cu fototabel din 9 imagini prin care a fost cercetat locul unde au fost ascunse ţevile sustrase şi anume blocul locativ de pe str. *****. /f.d.62-65/.

Sentința judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023, potrivit căreia s-a examinat în şedinţă de judecată închisă, în procedură simplificată, conform art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui Colodeev Andrei Valeri, în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal. Prin Sentința judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023 s-a hotărît: Se recunoaşte Colodeev Andrei Valeri, vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și în baza art. 80[1] Cod Penal, i se aplică pedeapsa închisoare pe un termen de 2 /doi/ ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Termenul executării pedepsei închisorii stabilite lui Colodeev Andrei *****urmează a fi calculat din 13 octombrie 2023 cu includerea în acest termen a perioadei reținerii și arestării preventive din data de 29 august 2023 până la data de 13 octombrie 2023. Se liberează Colodeev Andrei Valeri, de executarea pedepsei cu închisoarea, în temeiul aplicării art. 1 și 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24 decembrie 2021. În legătură cu aplicarea legii cu privire la amnistie și liberarea lui Colodeev Andrei *****de executarea pedepsei în temeiul aplicării art. 1 și 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24 decembrie 2021, se revocă măsura preventivă sub formă de arest preventiv și se eliberează inculpatul din sala de judecată. Acțiunea civilă depusă de avocatul Ion Stoian în interesul părții vătămate Colodeev Andrei Valeri, se admite parțial. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma prejudiciului material în mărime de 30 000 (treizeci mii)lei. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma prejudiciului moral în mărime de 5 000 (cinci mii)lei. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 3 000 (trei mii)lei.

Cu privire la analiza probelor și încadrarea juridică.

Potrivit art. 384 din Codul de procedură penală, *instanţa hotărăşte asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinţei de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentinţa instanţei de judecată trebuie să fie legală, întemeiată şi motivată. Instanța îşi întemeiază sentinţa numai pe probele care au fost cercetate în şedinţa de judecată.*

În conformitate cu prevederile art. 389 alin. (1) din Codul de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergenţele apărute au fost lichidate şi apreciate în modul corespunzător.* Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.*

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Astfel, vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit

toate probele prezentate, a stabilit fapta incriminată de lege ca infracțiune, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului.

Instanța de judecată remarcă că, în privința inculpatului Cristea Valerian ***** a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare. La fel, în contextul art. 6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura şi cauza acuzației aduse, cât şi probele pe care se fundamentează aceasta, care a fost dată faptelor săvârșite de acesta într-o manieră detaliată prin ordonanța de punere sub învinuire şi rechizitoriul întocmit.

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie şi necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum şi diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, instanța de judecată subliniază că şi-a bazat constatările sale pe probele verbale şi în scris prezentate, dar şi în analiza faptului dacă acuzările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare şi concordante sau a similarelor prezumții de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161).

În corespundere cu prevederile art. 93 alin. (1) din Codul de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.*

În continuare, în conformitate cu art.101 alin.(1) şi (2) din Codul de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.*

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora*.

La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6 § 1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național (Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, § 83), or atunci când Curtea

Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri (Bykov v. Rusia [MC], 10 martie 2009, § 89, Prade v. Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

Pe plan național, articolul 95 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prevederile Codului*, iar articolul 95 alin. (2) *stabileşte că problema admisibilității probelor o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părților, ori, după caz, instanța de judecată, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probelor.*

Astfel, instanța expune că partea apărării, a avut accesul în egală măsură la cercetarea probelor nemijlocit în ședința de judecată inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (4) din Codul de procedură penală.

În alt context, la adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 Cod de , *instanța de judecată trebuie să soluționeze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate : 1) dacă a avut loc fapta de săvârşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârşită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracțiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârşirea acestei infracțiuni.*

Analizând probele administrate la etapa urmăririi penale și cercetate în ședință de judecată, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinenței, concludenții, veridicității și utilității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată constată că dincolo de orice dubiu rezonabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, a fost dovedită.

Standardul dincolo de orice îndoială rezonabilă (beyond reasonable doubt) a fost conturat în jurisprudența Curții Europene și presupune că pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acuzația trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă. Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acuzării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlăture dubiul (Bragadireanu v. România, 6 decembrie 2006; Orhan v. Turcia, 18 iunie 2002).

La caz, instanța reține că probatoriul administrat în cursul urmăririi penale în cauză și examinat pe parcursul cursul cercetării judecătorești a răsturnat fără incertitudine prezumția de vinovăție ai cărei beneficiar a fost inculpatul Cristea Valerian *****.

Prin urmare, apreciind fiecare probă la prezenta speță din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată a ajuns la concluzia că vina inculpatului Cristea Valerian ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal se dovedeşte prin cumulul de probe administrate şi nominalizate supra, şi anume prin declarațiile părții vătămate, declarațiile martorilor şi probele scrise cercetate din materialele dosarului, care coroborează între ele şi demonstrează incontestabil vina inculpatului în comiterea infracțiunii.

Potrivit art. 50 din Codul penal, *se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvârşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.*

Conform art. 51 din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Conform art. 113 Cod penal, (1) *Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.*

Cu privire la calificarea acțiunilor inculpatului în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal instanța statuează că, în mod evident s-au constatat fapta prejudiciabilă prin care s-a atentat la obiectul juridic special al infracţiunii incriminate, care în speţă este format din relaţiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, precum și în aspect secundar la inviolabilitatea locuinței (încăperii) cât și comisă de două sau mai multe persoane.

La fel, obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 186 din Codul penal, îl reprezintă bunurile care au o existența materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială şi cost determinat, fiind bunuri mobile şi străine pentru făptuitor în fiecare caz incriminat acestuia. Prin urmare, obiectul sustras de inculpat, deține o valoare anumită, reprezintă lucru susceptibil apropierii individuale, în privința căruia victima își exercita dreptul de proprietate și posesie, fiind de altfel bunuri mobile, care în rezultat şi constituie obiectul material al infracțiunii incriminate.

Analizând latura obiectivă a componenței de infracţiune incriminate, instanța de judecată subliniază că în situația incriminării faptei în temeiul art. 186 din Codul penal, aceasta se comprimă prin descrierea a 4 semne distincte: a) fapta prejudiciabilă ce constă în acțiunea de luare ilegală şi gratuită; b) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv, care are un caracter considerabil; c) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile și d) modul ascuns.

Respectiv, cu referință la fapta prejudiciabilă comise, instanța relevă modul de deposedare a victimei de bunurile sale şi imposedarea, care presupune de fiecare dată trecerea în stăpânirea inculpatului a bunurilor sustrase, iar în ansamblu şi reprezintă luarea bunurilor. Faptul deposedării se demonstrează în cumul prin întregul ansamblu de mijloace de probe administrate la urmărirea penală, iar în detaliu se confirmă prin dispunerea de bunurile sustrase de către inculpat, pe care ulterior ultimul l-a utilizat după propria dorință şi conform propriei convingeri, dorind inclusiv înstrăinarea lor.

Cu privire la urmările prejudiciabile, instanța reține legătura indisolubilă dintre acestea şi obiectul juridic special, or prin cauzarea urmărilor se aduce atingere directă a relațiilor sociale cu privire la posesia bunurilor şi se arată implicit esența caracterului patrimonial al sustragerii. Pe cale de consecință, obiectul juridic alături de obiectul material condiționează forma exterioară a urmărilor prejudiciabile, astfel încât, proporția reducerii masei patrimoniale a părții vătămate este direct proporțională cu creșterea masei patrimoniale a făptuitorului. În acest context, se indică exact la categoria, tipul şi valoarea bunurilor sustrase, indiferent de percepția valorii acestora de către inculpat, iar aceste prejudicii nu constituie niște „beneficii prezumate” pentru victimă, ci se aflau în posesia reală a ultimului la momentul săvârșirii infracțiunii, ce indică direct spre cauzarea unui „prejudiciu patrimonial efectiv” părții vătămate.

Din aprecierea prin coroborare a probelor administrate la materialele cauzei se atestă cu certitudine latura obiectivă a infracțiunii de sustragere de mai multe persoane, inclusiv intenția directă a inculpatului în comiterea faptei imputate.

Astfel, latura obiectivă în acțiunile inculpatului rezultă din declarațiile părții vătămate Bîrca Ion care a menționat în cadrul ședinței de judecată: *locuieşte în satul *****, *****, domiciliul său este casă de locuit. În 2019 a fost în România pentru 3-4 zile şi în perioada cât a*

fost plecat, a rugat pe cineva să supravegheze casa. Când a revenit din România, a depistat că lipsesc țevi de metal și metal diferit, de diferite diametre, metal zinc și inox. Aceste metale erau depozitate în ogradă, lângă gard. Nu a fost sustras tot metalul. A evaluat, la acel moment prejudiciul material la suma de 30 000 de lei. S-a adresat la organele de poliție, poliția a găsit țevile, dar nu i-au fost returnate. De la poliție a aflat că metalul a fost sustras de către Colodeev și Cristea, dar metalul a fost vîndut la fier uzat. Colodeev anterior a locuit în casa lui.

Vina inculpatului în comiterea infracțiunii rezultă și din declarațiile martorului acuzării Suhainschi Ion care a declarat în cadrul ședinței de judecată că: „ *pe Colodeev Andrei îl cunoaşte. A avut automobil de model „***** *****„ cu numărul de înmatriculare *****. Colodeev l-a sunat şi s-a dus cu el la poligon şi ei au încărcat țevi, nu ştie cîte erau. Colodeev Andrei i-a spus că a găsit 20-25 de țevi. Țevile le-a dus la Brăileanu Viorel la metal uzat, a descărcat metalul, Colodeev Andrei era cu un băiat de statură mai mică şi mai tânăr comparativ cu Colodeev. Pentru faptul că a dus metalul a fost achitat. Din câte a înțeles, al doilea tânăr era fratele lui Colodeev Andrei, a aflat asta în ședința de judecată*„.

Pertinentă este și proba materială precum Sentința judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023, potrivit căreia s-a examinat în şedinţă de judecată, în procedură simplificată, conform art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală privind învinuirea lui Colodeev Andrei Valeri, în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Din conținutul Sentinței judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023, instanța desprinde faptul că, fiind audiat inculpatul Colodeev Andrei *****în ședința de judecată sub jurământ prin expunerea factologică, ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a declarat că, *recunoaşte învinuirea adusă şi anume, că în anul 2019 a sărit gardul părții vătămate Bîrcă Ion împreună cu Colodeev Andrei, Cristea Valerian, și Sergiu, de unde a sustras țeve de metal și metal uzat.*

Instanța menționează că din declarațiile părții vătămate se desprinde furtul bunurilor materiale din gospodăria acestuia, din declarațiile martorului Suhainschi Ion se desprinde vînzarea țevilor de metal, aduse de Colodeev Andrei, iar din declarațiile lui Colodeev Andrei, date în cadrul examinării cauzei penale, în şedinţă de judecată, în procedură simplificată, conform art.364[1] Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală rezultă cert faptul că infracțiunea a fost comisă în participație cu Cristea Valerian *****.

De asemenea, imputarea prejudiciului patrimonial efectiv cauzat prin sustragere presupune stabilirea legăturii de cauzalitate dintre acesta şi luarea ilegală şi gratuită. Cu alte cuvinte, instanța reține că anume trecerea bunurilor în stăpânirea reală a inculpatului a creat un gol în sfera patrimonială a părții vătămate, ceea ce semnifică efectul acestei legături de cauzalitate.

Cu referire la prejudiciul considerabil invocat, instanța atestă că potrivit art. 126 alin. (2) din Codul penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea şi însemnătatea bunurilor pentru victime, starea materială şi venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor şi intereselor ocrotite de lege – gradul lezării drepturilor şi libertăților fundamentale ale omului.

Instanța concretizează de asemenea că prejudiciul cauzat depășește în speță în mod evident 20 % din cuantumul salariului mediu lunar pe economie prognozat, aprobat de Guvern pentru anul în curs la data săvârșirii faptei, iar mărimea valorii prejudiciului cauzat nu a fost contestată niciodată de partea apărării pe parcursul desfășurării procesului penal, iar de altfel, potrivit Hotărârii Guvernului nr.21

din 18-01-2019, cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2019 este de 6 975 lei.

Astfel, din materialele dosarului penal, instanța a stabilit prezența caracterului considerabil al prejudiciului cauzat prin mijloacele de probă administrate în faza urmăririi penale şi cercetate nemijlocit în ședința de judecată, care nu au fost infirmate până la momentul emiterii sentinței de către apărare, dar şi în cumul cu alte circumstanțe, precum importanța bunurilor sustrase pentru partea vătămată, care nu atestă venituri exorbitante şi personal a indicat despre cauzarea unui prejudiciu ca fiind considerabil.

De asemenea, instanţa reţine ca întemeiată şi încadrarea juridică a infracţiunii prin prisma normei agravante „pătrundere în locuință" în speţă, or pătrunderea a avut loc la domiciliul părții vătămate Bîrca Ion *****, amplasat în satul ***** *****, fără permisiunea directă a ultimului, adică la momentul comiterii infracţiunii reprezenta un spaţiu nesusceptibil de intrare pentru terţi, ce denotă la caz un spaţiu privat la pătrunderea în care, făptuitorul a manifestat buna-ştiinţă că intră pe un teritoriu străin, protejat de art. 8 din Convenţie, or conform art. 6 pct. 11) din Codul de procedură penală prin domiciliu se înţelege orice locuinţă sau construcţie destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum şi încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun), precum şi orice teren privat, automobil, navă maritimă şi fluvială privată, birou.

La fel, instanța va reține circumstanța agravantă privind comiterea infracțiunii de 2 sau mai multe persoane, or inculpatul a acționat prin participație simplă în calitate de coautor împreună cu alte persoane, în privința căruia, cauza a fost disjunsă într-o procedură separată, iar ulterior a fost condamnat printr-o sentință judecătorească.

În concluzie, instanța statuează că infracțiunea de furt face parte din rândul infracțiunilor materiale şi s-a consumat la caz din momentul luării bunurilor din posesia părții vătămate, cu dispunerea ulterioară de acesta după propria dorință a făptuitorului, prin ce se întregește latura obiectivă a fiecărei infracțiuni incriminate inculpatului.

Cu referire la latura subiectivă se remarcă că infracțiunea incriminată este una intenționată, iar conținutul intenției trebuie examinat şi determinat, stabilit din materialele faptei, adică prin aprecierea tuturor elementelor laturii subiective.

Concluzia privind conținutul intenției rezultă din materialitatea faptei (dolus ex re), adică din examinarea tuturor semnelor laturii obiective, iar din ansamblul mijloacelor de probă administrate şi a circumstanțelor de fapt şi de drept analizate supra denotă prezența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii în mod separat de către inculpatul Cristea Valerian *****.

Subsecvent, prezența intenției directe a fost determinată şi de alte acțiuni evident premeditate, care nu pot fi executate în absența aspectelor volitive şi intelective ale acestui semn, or, în cazul de furt, acesta s-a folosit de momentul lipsei părții vătămate de la domiciliu, iar ulterior a acționat în scopul realizării laturii obiective şi împreună cu alte persoane, au luat bunurile pentru a dispune de ele, inclusiv înstrăinându-l oneros ulterior.

Respectiv, Cristea Valerian ***** a luat bunurile care aparțin părții vătămate, cu năzuința ulterioară de a le înstrăina cu titlu oneros, prin ce a demonstrat evident şi scopul de cupiditate, fapt confirmat în ansamblu prin mijloacele de probă administrate, având drept motivație dorința de a-şi spori patrimoniul său, în detrimentul victimei.

Din punct de vedere al calității de subiect al infracțiunii, în conformitate cu prevederile art. 21 din Codul penal, instanța statuează că pentru infracțiunile prevăzute de art. 186 din Codul penal acesta este reprezentat de persoana fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii

infracțiunilor a atins vârsta de 14 ani. Respectiv, instanța analizând materialele cauzei penale constată că Cristea Valerian ***** întrunește semnele subiectului infracțiunii incriminate, or ultimul conform extrasului din Registrul de Stat al Populaţiei este născut pe ***** şi nu se află la evidența medicului psihiatru sau a medicului narcolog.

În drept, instanţa indică că fapta inculpatului, privind sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuinţă și cu cauzarea de daune în proporții considerabile, întrunește corect elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Codul penal

Individualizarea pedepsei inculpatului.

Potrivit art.24 alin.(2) CPP, *instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracţiuni, instanţa de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracţiune, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.*

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.*

Conform art. 61 alin. (1) Cod penal *Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.*

La examinarea cauzei și la determinarea pedepsei inculpatului instanța reține că circumstanțe atenuante în baza art. 76 din Codul penal, au fost stabilite: săvărşirea pentru prima dată a infracţiunii mai puţin grave; săvîrşirea infracţiunii de către un minor; săvîrşirea infracțiunii ca urmare a unui concurs de împrejurări grele de ordin personal sau familial.

În conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, nu au fost stabilite.

Reieșind din materialele caracterizante, anexate la materialele cauzei penale se reține faptul că Cristea Valerian ***** la evidența medicului narcolog sau psiholog nu se află. /f.d.39, 43/, potrivit caracteristicii eliberate de către Şeful SP nr.1 al IP Cahul, comisar I. Podcaliuc, în timpul deservicii sectorului administrativ Cristea Valerian s-a caracterizat pozitiv /f.d.48/.

Privind gravitatea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Codul penal săvârșite de către inculpat, instanța, conform art.16 din Codul penal, atestă că infracțiunea, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor mai puțin grave, comise cu intenție, pentru care este prevăzută o pedeapsă penală în privința persoanelor fizice cu amendă în mărime de la 650 la 1350 unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Conform art.53 lit.g) Cod penal, *persoana care a săvârşit o faptă ce conţine semnele componenţei de infracţiune poate fi liberată de răspundere penală de către instanţa de judecată în cazurile prescripţiei de tragere la răspundere penală.*

Potrivit art.60 alin.(1) lit.b) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârşirii infracţiunii au expirat 5 ani de la săvîrşirea unei infracţiuni mai puţin grave.*

Conform alin.(7) al aceluiași articol, *termenele prescripţiei de tragere la răspundere penală se reduc pe jumătate pentru persoanele care la data săvârşirii infracţiunii erau minori.*

Din materialele cauzei se constată că infracțiunea incriminată lui Cristea Valerian ***** a avut loc la începutul lunii martie 2019, moment care constituie începutul termenului de prescripție pentru atragerea, eventual, la răspundere penală a acestuia.

Prin Încheierea judecătoriei Cahul, sediul central din 22 februarie 2022, inculpatul a fost anunțat în căutare, fiind pornit dosar de căutare cu nr. 2021360053. Respectiv avînd în vedere art. 60 alin.(7) Cod penal și vîrsta inculpatului minor, la ziua comiterii infracțiunii, rezultă că pînă la anunțarea inculpatului în căutare, termenul de prescripție de tragere la răspundere penală a expirat.

Totodată, instanța de judecată mai reține că potrivit sentinței Judecătoria Cahul, sediul Central din 07 martie 2023, Cristea Valerian ***** a fost învinuit în comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal, comisă la data de 08.04.2019, care se pedepsește cu închisoarea de pînă la 1 an. Conform art. 60 alin.(4) Cod penal *Prescripţia se va întrerupe dacă, pînă la expirarea termenelor prevăzute la alin.(1), persoana va săvîrşi o infracţiune pentru care, conform prezentului cod, poate fi aplicată pedeapsa cu închisoare pe un termen mai mare de 2 ani. Calcularea prescripţiei în acest caz începe din momentul săvîrşirii unei infracţiuni noi.*

Avînd în vedere mărimea pedepsei stabilite de legiuitor pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal și art. 60 alin.(4) Cod penal, instanța conchide că în cazul speței, la inculpatul Cristea Valerian ***** nu a fost întreruptă prescripția.

Potrivit art.389 alin. (1), (4) pct. 3), (6) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. Sentinţa de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 şi 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripţie. La adoptarea sentinţei de condamnare cu liberarea de pedeapsă sau, după caz, sentinţei de condamnare fără stabilirea pedepsei, instanţa argumentează în baza căror temeiuri, prevăzute de Codul penal, adoptă sentinţa dată.*

Conform art. 394 alin.(1) pct.1) şi 2) Cod de procedură penală, *partea descriptivă a sentinţei de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se probele pe care se întemeiază concluziile instanţei de judecată. În corespundere cu art.395 alin. (1) pct.2) şi 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârşirea infracțiunii prevăzute de legea penală*

În contextul împrejurărilor enunțate inculpatul Cristea Valerian ***** se liberează de pedeapsa penală prevăzută în sancțiunea art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale

Cu privire la latura civilă.

La data de 04.02.2022, avocatul Ion Stoian în interesul părții vătămate a depus acțiune civilă împotriva lui Colodeev Andrei *****și Cristea Valerian ***** prin care solicită a încasa în mod solidar prejudiciul material în mărime de 30 000 lei și prejudiciu moral în mărime de 15 000 lei, cheltuielile de judecată, cauzat prin infracțiunea prevăzută la art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, comisă în martie 2019.

Conform art. 219 alin (1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acţiunea sau inacţiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu*

săvârşirea acesteia. (2) Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot intenta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea penală 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputației profesionale. (3) Prejudiciul material se consideră legat de săvârşirea acțiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părții vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părții vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizațiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor. (4) La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Potrivit art. 221 alin. (1) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătoreşti. (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă se intentează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.*

În conformitate cu prevederile art. 225 Cod de procedură penală, alin.(1) *judecarea acțiunii civile în procesul penal, indiferent de valoarea acțiunii, se efectuează de către instanța de competența căreia este cauza penală. Alin. (2) la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează şi acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere. Alin. (3) odată cu soluționarea cauzei penale, judecătorul este obligat să soluționeze acțiunea civilă.*

Potrivit Sentinței judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023 s-a hotărît: *Acțiunea civilă depusă de avocatul Ion Stoian în interesul părții vătămate Colodeev Andrei Valeri, se admite parțial. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma prejudiciului material în mărime de 30 000 (treizeci mii)lei. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma prejudiciului moral în mărime de 5 000 (cinci mii) lei. Se încasează exclusiv de la Colodeev Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma cheltuielilor pentru asistența juridică în mărime de 3 000 (trei mii)lei.*

Lecturînd Sentința judecătoriei Cahul, sediul central din 13 octombrie 2023, instanța desprinde faptul că: *Dat fiind faptul că Colodeev Andrei a fost de acord cu suma prejudiciului material, evaluat în cadrul Urmăririi penale şi nu a solicitat concretizarea acestuia, prin solicitarea de expertize, evaluări şi ținînd cont de faptul că Colodeev Andrei a fost de acord de a repara singur prejudiciul material părții vătămate, așa cum celelalte persoane sunt frații acestuia, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a admite acțiunea civilă în partea încasării de la Colodeev Andrei în beneficiu lui Bîrcă Ion, a sumei prejudiciului material, în mărime de 30 000 (treizeci mii) lei. În ce privește suma prejudiciului moral, instanța de judecată de asemeni ține cont de poziția lui Colodeev Andrei, în ce privește dorința de a şi asuma în exclusivitate, personal, repararea acestuia, însă nu este de acord cu cuantumul acestui prejudiciu, instanța de judecată a ajuns la concluzia de a încasa de la Colodeev |Andrei în beneficiul lui Bîrcă Ion, suma prejudiciului moral, în mărime de 5 000 (cinci mii) lei. Instanța de judecată a ajuns la*

concluzia de a admite integral pretenţiile părţii civile Bîrcă Ion, în ce priveşte sumele achitate avocatului şi consideră că de la Colodeev Andrei, urmează a fi încasat în beneficiul părţii civile Bîrcă Ion, suma cheltuielilor pentru asistenţă juridică, în mărime de 3000 (trei mii) lei.

Ca urmare, instanța de judecată constată faptul că acţiunea civilă a fost admisă din contul inculpatului Colodeev Andrei, iar în cadrul şedinţei de judecată partea vătămată nu a susţinut pretenţiile sale faţă de inculpatul Cristea Valerian *****.

Corpuri delicte nu sunt.

Cheltuieli judiciare nu sunt.

În temeiul celor expuse şi conducându-se de prevederile art. art. 384-385, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Cristea Valerian ***** se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal și în temeiul expirării termenului prescripției răspunderii penale, Cristea Valerian ***** se liberează de pedeapsa penală prevăzută în sancțiunea art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod penal.

Sentinţa este cu drept de atac în Curtea de Apel Cahul în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Inga Gorlenco**